

POSTANOWIENIE

27 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Piotr Telusiewicz

na posiedzeniu niejawnym 27 września 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa U. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
przeciwko E. spółce akcyjnej w K.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej U. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z 30 stycznia 2023 r., V AGa 430/21,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 30 stycznia 2023 r., Sąd Apelacyjny w Katowicach, w sprawie z powództwa U. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. przeciwko E. spółce akcyjnej w K., o zapłatę, na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z 21 czerwca 2021 r., oddalił apelację (pkt 1) oraz orzekł o kosztach postępowania (pkt 2).

2. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiodła strona powodowa, zaskarżając wyrok w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Przedmiotowa skarga kasacyjna została obarczona nieusuwalnym brakiem konstrukcyjnym, a zatem podlegała odrzuceniu. Zgodnie z art. 398⁴ § 2

k.p.c. oprócz wymagań przewidzianych w § 1, skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie.

W ocenie Sądu Najwyższego powyżej wymienione elementy mają charakter konstrukcyjny (podobnie jak te z art. 398⁴ § 1 k.p.c.). Braki te należy traktować jako nieusuwalne. Taki wniosek można wysnuć z orzecznictwa SN powstałego w kontekście nieobowiązujących już przepisów odnoszących się do kasacji. (zob. postanowienie SN z 5 czerwca 2001 r., IV CZ 45/01; 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00; 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00).

W przedmiotowej w skardze kasacyjnej sformułowano wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, ale nie zawarto jego uzasadnienia. W orzecznictwie SN wskazuje się, że wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlegają analizie na etapie przedsądu, natomiast podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania. Oba te elementy muszą być przez skarżącego wyodrębnione, oddzielnie przedstawione i uzasadnione, a dla spełnienia wymogu z art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie wystarczy odwołanie się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, ponieważ mimo że argumenty mogą być podobne, to Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, nie analizuje zaś podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (zob. postanowienia SN z 22 maja 2024 r., I CSK 786/24).

Biorąc powyższe pod uwagę, nie ma możliwości pośredniego wyartykułowania uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z innych części uzasadnienia. W konsekwencji tego nie można w treści uzasadnienia skargi kasacyjnej doszukiwać się fragmentów mogących wskazywać na uzasadnienie podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. W kontekście przedmiotowej sprawy jest to istotne, gdyż skarżący wskazuje, w ramach zarzutów kasacyjnych, szereg naruszeń przepisów prawa procesowego oraz prawa materialnego. Zaś wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania opiera na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Tym bardziej zatem skarżący powinien zadbać o rozdzielenie i odmienne skonstruowanie uzasadnień dla obu tych części skargi kasacyjnej.

Ponadto zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in.:

- oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części,
- wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany.

Powyżej wymienione elementy mają charakter konstrukcyjny. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego ich brak nie podlega uzupełnieniu. Dodać należy, że konieczność sprecyzowania zakresu żadanego uchylenia lub zmiany orzeczenia sądu drugiej instancji dotyczy każdego wniosku skargi kasacyjnej (zob. postanowienie SN z dnia 25 maja 2018 r., I CZ 47/18).

W niniejszej sprawie skarżący wskazał, iż wnosi „o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach Wydział V Sadu Cywilnego z dnia 30.01.2023 r. (sygn. akt V AGa 430/21) oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi drugiej instancji i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego”. Tak skonstruowany wniosek nie spełnia wymogu oznaczenia zakresu żadanego uchylenia i zmiany. Skarżący powinien wskazać, czy wnosi o uchylenie wyroku w całości, czy też w części. Sąd nie może zastąpić w tym przypadku skarżącego, tzn. sąd nie może domniemywać zakresu złożonego wniosku o uchylenie. Brak takiego wskazania czyni skargę niedopuszczalną (zob. postanowienia SN: z dnia 6 sierpnia 2014 r., V CSK 24/14 i z dnia 20 lutego 2015 r., V CSK 427/14).

4. Na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu już na etapie badania jej przez Sąd drugiej instancji. Taka sytuacja jednak nie nastąpiła, zatem na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[ms]

